

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๓๐ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๕๑

สติปัญญาเป็นเครื่องรอบคอบพิจารณาให้รู้ชัดเจน

อำเภอกุเวียงนี้เป็นสถานที่เหมาะสมมากสำหรับพระภิกษุ มันเป็นถ้ำ ๆ อำเภอกุเวียงกุเวียงกุเวียงรอบ มันเป็นทางออกมา แต่ก่อนเขาตั้งอำเภอกุเวียงในตัวของอำเภอกุเวียงเวลานี้เขาย้ายออกมาตั้งอำเภอกุเวียงข้างนอก แต่ก่อนอำเภอกุเวียงข้างใน เราเคยไปภิกษุท่านอาจารย์คำดีท่านมาเล่าให้ฟัง ท่านอยู่ในถ้ำอำเภอกุเวียงตั้ง ๕ ปี ท่านอาจารย์คำดีถ้ำผาปู ใน ๕ ปีนั้นได้ปรากฏของแปลกประหลาดหลายสิ่งหลายอย่าง ทั้งทางด้านวัตถุ ทั้งทางด้านนามธรรม คือจิตใจรู้เห็นโดยเฉพาะแล้วปรากฏในสายตาให้เห็นอย่างชัดเจนด้วย ท่านว่าอย่างนั้น ท่านไปอยู่ถ้ำ เขาเรียกถ้ำกวางหรือถ้ำอะไร..ที่อำเภอกุเวียงไปอยู่นั้น ๕ ปี ท่านถึงได้ออกมา

เราไม่เคยได้เข้าไปอยู่ในเขตอำเภอกุเวียง ในถ้ำนอกถ้ำ เป็นแต่เพียงว่าผ่านไปเฉย ๆ ไม่ได้ไปอยู่ สำหรับท่านอาจารย์คำดีท่านอยู่ เฉพาะอยู่ในถ้ำอำเภอกุเวียงตั้ง ๕ ปี เราก็ตอนฉันทันนี้มันแยบขึ้นมา ระลึกย้อนหลังไปถึงพวกพระปฏิบัติด้วยกัน อำเภอกุเวียงนี่ละพระสามองค์ท่านไปด้วยกัน ไปอยู่อำเภอกุเวียง ไปภิกษุอยู่ด้วยกัน พอ ๖ ทุ่มเสียงนกหวีดดังขึ้น นกหวีดก็ไม่ใช่อะไรนะคือขวิดยานัตถุ์นั่นแหละ มันหมดแล้วแล้วเอาขวิดยานัตถุ์มาเป่าว๊อด ๆ ขึ้น

ทั้งสององค์ได้ยินหกทุ่มพอดี ว่าอย่างนั้นนะ เสียงเป่าว๊อด ๆ ขึ้น เอ้ มันอย่างไรนา เป่าอะไรนี่ผิดสังเกต ท่านก็ไม่แน่ใจนัก มันก็ไปเข้าอยู่กับความรอบคอบไม่รอบคอบนั่นแหละ คือท่านไม่แน่ใจไม่อยากมานัก ท่านว่าอย่างนั้นนะ สององค์นั้นก็ไปแล้วเป็นอย่างไรเป่านกหวีดอะไร ท่านบอกว่าท่านสำเร็จแล้ว แน่มันก็เป็นจริง ๆ เห็นไหมละ นกหวีดนี้มันขึ้นไม่เข้าท่า บอกว่าสำเร็จแล้ว เอ้ มันอะไรกัน

พระพุทธเจ้า-พระอรหันต์ท่านไม่เห็นมีเป่านกหวีด อันนี้มันเก่งกว่าพระพุทธเจ้าหรือที่ไหนดาท่านก็เอาไปวินิจฉัยสององค์แหละ มันเป็นอย่างไรพระองค์นี้นะ ท่านว่าอย่างนั้น ท่านอยู่ด้วยกัน คือองค์เป่านกหวีดนั่นแหละ แต่สององค์นี้ซิวิพากษ์วิจารณ์กัน มันยังงี้สำเร็จก็เป่านกหวีด นี่จะเป่าแบบไหนขึ้นมากันนะคอยฟังว่างั้นนะ ท่านก็คิดรอบไปด้วยนะ ทีนี้จะเป่าอะไรอีก คอยฟัง ก็พอดีคืนวันหลังหกทุ่มอีกแหละ เสียงว๊อด ๆ ขึ้นอีก เป่าหาอะไรอีก สำเร็จขึ้นไหนคราวนี้ สำเร็จขึ้นไหนอะไร มันไม่สำเร็จ ไม่สำเร็จแล้วเป่าทำไม ก็เมื่อคืนนี้เป่าบอกเพื่อนฝูงว่าสำเร็จแล้วก็เป่าบอกวันนี้มันดูแล้วไม่สำเร็จก็ต้องเป่าบอก มันเป็นอย่างนั้นนะ มันทั้งขึ้นทั้งล่อง พระกรรมฐานเป็นบ้า

เป็นได้ มันทำให้เกิดความสำคัญ แต่อย่างไรไม่หนีสติกับปัญญา สติปัญญาครอบ
อยู่แล้วจะไม่ค่อยพลาด เพราะฉะนั้นสติจึงเป็นของสำคัญมากที่สุด ปัญญาที่สอง
รอบกันก็ไม่ค่อยผิดพลาดแหละ องค์ที่ว่านี้แหละเป่านกหวีดขึ้นว่าสำเร็จ มันก็บอก
ชัดเจนแล้วการเป่านกหวีดมันหายบ เข้าใจไหม หายบมาก เกินกว่าผู้ปฏิบัติภาวนาจะ
นำมาใช้ ว่าอย่างนั้นเถอะ นอกจากบ้านนั้นใช้ได้ พระกรรมฐานใช้อย่างนั้นมันอย่างไรกัน
ท่านก็วินิจฉัยกันอยู่สององค์ แล้วก็จริง ๆ พอวันหลังนี้ก็เป่าขึ้นอีก โอ้ ไม่สำเร็จ
แน่ะก็อย่างนั้น

ที่นี้ย้อนเข้ามาตัวจริงตัวปลอมเอามาเทียบกันที่นี้นะ เราก็อยู่วัดดอยธรรมเจดีย์
ในคืนวันนั้นเป็นวัน..เทียบกันได้ดูว่าวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๙๓ เวลา ๕ โมง นั้นละเอา
มาเทียบกัน พิจารณา ๆ พอถึงจุดสุดท้ายของมันแล้วมาลงในอนัตตา แล้วผางขึ้นในคืน
วันนั้นเป็นเวลา ๕ โมง ไปกับท่านเพ็งนี่ละ นี่เอาเป็นตัวอย่าง มันก็เป็นขึ้นเสียจนตัวพุ่ง
เลยเชียว ที่ว่าฟ้าดินกลม คือฟ้าดินอะไรเขาไม่กลม มันกลมในธาตุชั้นของเรา ระหว่าง
กิเลสกับจิตขาดสะบั้นจากกันนี้ตัวลอยนะ ไม่ใช่เล่น มันกระเด็นขึ้นเลย รุนแรงมากอยู่

นี่ไม่ใช่ใครเราเป็นเองพูดเอง แล้วความผิดพลาดเป็นอย่างไรบ้าง พอหลังจาก
นั้นมาวันรุ่งขึ้นก็ลงจากภูเขาลงมา มากับท่านเพ็งละมาถึงวัดดอยธรรมเจดีย์ วันนั้นไม่มี
ใคร ท่านเพ็งก็ขึ้นไปหา เพ็ง นี่จะพูดอันหนึ่งให้ฟัง ท่านติดสอยห้อยตามผมมาเป็น
เวลานานแสนนานตั้งแต่พ่อแม่ครูจารย์มันยังมีชีวิตอยู่ คำพูดเช่นนี้ท่านเคยได้ยินไหม
คอยฟังนะ เราก็เลยเล่าถึงวิถีจิตที่มันพุ่งตัวออก หลุดลอยออกจากสมมุติทั้งปวงในคืน
วันนั้น เวลา ๕ โมงพอดี เล่าให้ท่านฟังรู้สึกท่านตื่นเต้น เป็นยังไงอย่างนี้ละ ให้ท่าน
พิจารณานะ แล้วคำพูดคำนี้ได้เคยแก้ไขอีกไหม ไม่เคย ก็อย่างนั้นละ นั้นเห็นไหม

เรื่องสติปัญญาเป็นเครื่องรอบคอบที่จะพิจารณาให้รู้ชัดเจน นี่พูดให้ฟังทั้ง
จริงทั้งปลอม ตั้งแต่ขึ้นมาเราก็ไม่เคยปรากฏอะไรให้มาแก้ไขใหม่อีกจนกระทั่งปานนี้ละ
ตั้งแต่วันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๙๓ อยู่หลังวัดดอยธรรมเจดีย์ เวลา ๕ โมง หลังจากนั้นลง
มาวัดสุทธาวาสก็เลยเล่าให้ท่านฟัง ท่านติดสอยห้อยตามผมมานานแสนนานคำพูด
เช่นนี้ท่านเคยได้ยินไหม ก็เลยเล่าเรื่องให้ฟัง คืนวันนั้นจนกระทั่งปานนี้ก็ไม่ได้ยิน
คำว่าแก้ไขอะไรอีก ก็อย่างนั้นแล้วจะว่าไป

สติมันสำคัญ สติกับปัญญาต้องรอบคอบอยู่ตลอดเวลา นี่เราก็ไม่เคยเป็น ไม่
เคยผิดพลาดมาแต่ไหนแต่ไร เป็นอย่างไรเป็นอย่างนั้นเรื่อยมา อย่างที่พูดให้ท่านฟัง
ฟังสองต่อสองก็เหมือนกัน จนกระทั่งปานนี้ก็ไม่ได้แก้ไขอะไร จนกระทั่งเดี๋ยวนี้ไม่ได้
แก้ ก็อย่างนั้นแหละจะว่าไป พูดด้วยความรอบคอบในจิต สติปัญญาครอบ มันขาด
อย่างไรไม่ขาดอย่างไรมันก็รู้

ออกจากนั้นก็พักอยู่วัดสุทธาวาสสองคืน ว่าจะไปจำพรรษาอำเภวาริชภูมิในถ้ำ นั้นนะเราเคยพักแล้ว แต่ไม่เคยจำพรรษา ปีนี้ตั้งใจว่าจะไปจำพรรษาที่นั่น พอจนเข้าพรรษาแล้วไป พอดีโยมชื่อผาน ทิดผานแกอยู่หนองกุง แกเข้าออกวัดหนองผืออยู่เสมอ เวลาแกไปเห็นพระเหลืองอร่ามเต็มวัดเต็มวา เวลาครูบาอาจารย์ล่องลับไปแล้ว พระเถรหนีหมดไม่มีอะไรเหลือเลย ยังเหลืออยู่หลวงพ่อสามองค์ แกเล่าให้เราฟัง แกก็เล่าธรรมดาแก เราคิดอย่างเต็มหัวใจ พูดถึงเรื่องบ้านหนองผือมีคุณต่อพระเถรเท่าไร ครูบาอาจารย์มากน้อยเพียงไร ไปท่านเหล่านี้รับเลี้ยงได้หมด มี ๗๐ หลังกาเรือนรับเลี้ยงพระได้หมดเลย

ที่นี้เวลาครูบาอาจารย์ล่องลับไปแล้วพระไม่มี ยังเหลืออยู่หลวงตาในวัดนั้นละมาบวชแล้วก็อยู่ที่นั่นสามองค์ เหมือนวัดร้าง ไปเห็นแล้วสงสาร เป็นเหมือนวัดร้างจริงๆ คนก็ชอบเขาไปหมดทั้งบ้าน เหมือนวัดร้าง แกมาเล่าให้ฟังธรรมดา เราก็ไม่พูดอะไรละ แต่เราฟังเต็มหัวใจ ตั้งใจว่าจะจำพรรษาที่ถ้ำนั้นละ ขึ้นไปพักได้สองคืนละมั้ง วันหลังก็เตรียมของ เอา เตรียมของท่านเพ็ง จะไปไหนอีก จะขึ้นไปจำพรรษาหนองผือ ปีนี้ไม่มีพระเลย ทิดผานมาเล่าให้ฟังเมื่อวาน ท่านก็ฟังอยู่ด้วยกันกับผมเป็นยังไง ก็เป็นอย่างนั้นละ

เราเลยตัดสินใจย้อนกลับมาจำพรรษาหนองผือนะปีนั้น ทั้ง ๆ ที่ว่าจะจำพรรษาที่ภูเขาล้วนแล้ว เลยตัดสินใจว่าบ้านหนองผือนี้มีคุณมาก เลยกลับมาจำพรรษา พอขึ้น ๘ ค่ำ เดือน ๘ พอ ๑๕ ค่ำก็ประชุมเข้าพรรษากัน มาขึ้น ๘ ค่ำ พอเรามาถึงวันนั้น ๘ ค่ำ เรื่องราวก็ดังออกไปข้างนอก พระเถรก็หลังไหลเข้ามา ปีนั้นจำพรรษาด้วยกันตั้ง ๒๖ องค์ ก็พอๆ กันกับพ่อแม่ครูจารย์มันยังมีชีวิตอยู่ เรียกว่าอุณหนาฝาคั้งปีนั้นนะ พระเถรเต็มวัดเลย จำพรรษาที่นั่นแล้ว ออกพรรษาก็ไป ย้อนไปจำพรรษาเพราะเกี่ยวกับท่านเหล่านี้มีคุณมาก สะดุดใจเรา ฟังแล้วเราเตรียมของวันหลังกลับไปจำพรรษาหนองผืออีก เรื่องราวเป็นอย่างนั้นละ

ท่านเพ็งละติดสอยห้อยตามไปเรื่อยๆ เล่าขึ้นสุดยอดให้ฟังก็เล่าให้ท่านเพ็งฟังเป็นคนแรก ที่ลงมาจากวัดดอยธรรมเจดีย์แล้วมาวัดสุทธาวาส จากนั้นไปวาริชภูมิไปจำพรรษาที่นั่น ก็พอดีหนองผือเป็นอย่างนั้นๆ เราก็ย้อนกลับมาจำพรรษาหนองผืออีก ออกพรรษาแล้วค่อยไป

นี่พูดเรื่องอะไรเลยลืมไปหมดแล้วแหละเรื่องนั้นเรื่องนี้ ต่อกันไปๆ ลืม (พระที่เป่านกหวีดคะ) นั้นพระไปจากขอนแก่น หกทุ่มเป่านกหวีด มาเป่าอะไรกันพระสององค์เลยไป ว่าสำเร็จแล้ว มันอย่างไรกัน วันหลังมานี้ก็เอาไปวิพากษ์วิจารณ์เรื่องพระองค์นี้แหละ มันเป็นอย่างไงพระองค์นี้ สำเร็จก็เป่านกหวีดมันยังงัยกัน ธรรมท่านไม่

เป็นอย่างนั้น นี่มันโลกล้วนๆ เป็นกิเลส ท่านไม่เชื่อละ พอเที่ยงคืนวันหลังเป่าอีก ไปยังไม่สำเร็จ มันบ้าทั้งขึ้นทั้งลงเลย คี้นแรกเป่าสำเร็จ คี้นที่สองเป่าว่ายังไม่สำเร็จ มันเป็นอย่างนั้นละกรรมฐานเรา ทุเรศไหมละ คือสติปัญญาอยู่กับตัว สนธิปฏิบัติกิจของงานของตนไปโดยลำดับก็อยู่กับตัวเอง พระพุทธเจ้าประทานให้แล้ว มันไม่น่าจะเอามาขาย ศาสนาอย่างนั้น ก็มีเท่านั้นละวันนี้

รับชมและรับฟังพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th

และสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน *FM 103.25 MHz*

และเครือข่ายทั่วประเทศ